

ЕВГЕНИЙ ЧЕРВЕНКОВЪ

Азъ те помня въ безгрижнитъ детски години,
ти бѣ буенъ и воленъ и съ погледъ просторенъ и чистъ,
ти бѣ въ нашитъ детски игри непокоренъ размирникъ,
твоятъ гласъ още въ ушитъ ми дръзко звучи.

Ние бѣхме съсъ много детински капризи и воли,
но мечтата ни бѣ и тогазъ — свобода
и така замечтани жадувахме приказна пролѣтъ
и надъ нея да грѣе разплискана ярка звезда.

Затова ни събираше често у васъ на беседи
и до късно съ отворени жадни уста
ние като любимъ учитель те гледахме,
какъ разказвашъ за свѣтлата волна страна.

И въ такива беседи въ живота можщи израстнахме,
но и тукъ ни превари и далече излѣзе напредъ,
като младъ командиръ ни поведе натамъ къмъ прекрасното,
къмъ пожаритъ съ вѣра наситили цѣлия свѣтъ.